

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

22. prosince 2022 *

„Řízení o předběžné otázce – Dohoda o přidružení EHS-Turecko – Článek 9 – Rozhodnutí č. 1/80 – Článek 10 odst. 1 – Článek 13 – Doložka *standstill* – Sloučení rodiny – Vnitrostátní právní úprava zavádějící nové restriktivnější podmínky v oblasti sloučení rodiny pro manžele/manželky tureckých státních příslušníků, kteří jsou držiteli povolení k trvalému pobytu v dotčeném členském státě – Uložení požadavku na složení zkoušky osvědčující určitou úroveň znalosti úředního jazyka tohoto členského státu tureckému pracovníkovi – Odůvodnění – Cíl zajistit úspěšnou integraci“

Ve věci C-279/21,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Østre Landsret (odvolací soud pro východní oblast, Dánsko) ze dne 15. března 2021, došlým Soudnímu dvoru dne 28. dubna 2021, v řízení

X

proti

Udlændingenævnet

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení A. Prechal, předsedkyně senátu, K. Lenaerts, předseda Soudního dvora vykonávající funkci soudce druhého senátu, F. Biltgen (zpravodaj), N. Wahl a J. Passer, soudci,

generální advokát: G. Pitruzzella,

vedoucí soudní kanceláře: C. Strömholm, radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 18. května 2022,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za X E. O. R. Khawaja, advokat,
- za dánskou vládu V. Pasternak Jørgensen a M. Søndahl Wolff, jako zmocněnkyněmi, ve spolupráci s R. Holdgaardem, advokat,

* Jednací jazyk: dánština.

– za Evropskou komisi L. Grønfeldt a D. Martinem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 8. září 2022,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 9 Dohody zakládající přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem, podepsané v Ankaře dne 12. září 1963 Tureckou republikou na straně jedné a členskými státy EHS a Společenstvím na straně druhé, uzavřené, schválené a potvrzené jménem Společenství rozhodnutím Rady 64/732/EHS ze dne 23. prosince 1963 (Úř. věst. 1964, 217, s. 3685; Zvl. vyd. 11/11, s. 10, dále jen „dohoda o přidružení“), jakož i čl. 10 odst. 1 a článku 13 rozhodnutí č. 1/80 o vývoji přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckou republikou (dále jen „rozhodnutí č. 1/80“).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi X, tureckou státní příslušnicí, a Udlændingenævnet (Odvolací komise pro záležitosti přistěhovalectví, Dánsko) ve věci zamítnutí žádosti o povolení k pobytu v Dánsku za účelem sloučení rodiny.

Právní rámec

Unijní právo

Dohoda o přidružení

- 3 Z článku 2 odst. 1 dohody o přidružení vyplývá, že jejím cílem je podporovat stálé a vyvážené posilování obchodních a hospodářských vztahů mezi smluvními stranami při plném respektování nutnosti zajistit urychlený rozvoj tureckého hospodářství a pozvednout úroveň zaměstnanosti a životní úroveň tureckého lidu.
- 4 Článek 9 této dohody zní:
„Smluvní strany uznávají, že v oblasti působnosti této dohody, aniž jsou dotčena zvláštní ustanovení, která mohou být vydána na základě článku 8, je v souladu se zásadou zakotvenou v článku 7 Smlouvy o založení Společenství zakázána každá diskriminace na základě státní příslušnosti.“

Rozhodnutí č. 1/80

- 5 Jak vyplývá z třetího bodu odůvodnění rozhodnutí č. 1/80, toto rozhodnutí má zlepšit režim pro turecké pracovníky a jejich rodinné příslušníky v sociální oblasti ve srovnání s režimem stanoveným rozhodnutím č. 2/76 ze dne 20. prosince 1976 přijatým Radou přidružení.
- 6 Kapitola II rozhodnutí č. 1/80, nadepsaná „Sociální ustanovení“, obsahuje oddíl 1, nadepsaný „Otázky vztahující se k zaměstnání a k volnému pohybu pracovníků“, v němž jsou obsaženy články 6 až 16 tohoto rozhodnutí.

7 Článek 6 uvedeného rozhodnutí zní:

„1. Aniž jsou dotčena ustanovení článku 7 o volném přístupu rodinných příslušníků tureckého pracovníka k zaměstnání, má uvedený pracovník působící na řádném trhu práce v členském státě:

- po jednom roce řádného zaměstnání v tomto členském státě právo na obnovení platnosti svého pracovního povolení u stejného zaměstnavatele, pokud má volné pracovní místo;
- po třech letech řádného zaměstnání v tomto členském státě – s výhradou přednosti, která bude poskytnuta pracovníkům z členských států Společenství – právo odpovědět na jinou nabídku v téže profesi u zaměstnavatele podle svého výběru, učiněnou za obvyklých podmínek a zaregistrovanou u pracovních úřadů tohoto členského státu;
- po čtyřech letech řádného zaměstnání právo k volnému přístupu k jakékoli zaměstnanecké činnosti podle svého výběru.

[...]

3. Podmínky použití odstavců 1 a 2 stanoví vnitrostátní právní předpisy.“ *(citace z uvedeného rozhodnutí použité v textu tohoto rozsudku jsou neoficiálním překladem)*

8 Článek 10 odst. 1 téhož rozhodnutí stanoví:

„Členské státy Společenství použijí na turecké pracovníky působící na jejich legálním trhu práce režim, který se bude vyznačovat neexistencí jakékoli diskriminace na základě jejich státní příslušnosti v porovnání s pracovníky Společenství, pokud se jedná o odměnu za práci a ostatní pracovní podmínky.“

9 Článek 13 rozhodnutí č. 1/80 stanoví:

„Členské státy Společenství a Turecko nemohou přijmout nová omezení týkající se podmínek přístupu k zaměstnání pracovníků a jejich rodinných příslušníků, kteří se nacházejí na jejich příslušném území v legálním postavení, co se týče pobytu a zaměstnání.“

10 Článek 14 odst. 1 tohoto rozhodnutí zní následovně:

„Ustanovení tohoto oddílu se použijí s výhradou omezení z důvodů veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti a veřejného zdraví.“

11 V souladu s článkem 16 uvedeného rozhodnutí č. 1/80 se ustanovení oddílu 1 kapitoly II použijí ode dne 1. prosince 1980.

Dánské právo

- 12 Článek 9 udlændingeloven (zákon o cizincích), ve znění použitelném na skutkový stav v původním řízení (dále jen „zákon o cizincích“), zní následovně:

„1. Povolení k pobytu lze na žádost vydat:

- 1) každému cizinci staršímu 24 let, který žije v manželském nebo trvalém partnerském svazku s osobou rovněž starší 24 let s pobytem v Dánsku, která:

[...]

- d) je držitelem povolení k trvalému pobytu v Dánsku po dobu delší než tři roky

[...]

12. Vyjma zvláštních důvodů týkajících se zejména jednotnosti společné domácnosti lze povolení k pobytu podle odst. 1 bodu 1 písm. d) vydat pouze tehdy, pokud osoba s bydlištěm na dánském území:

[...]

- 5) složila zkoušku *Prøve i Dansk 1* ve smyslu čl. 9 odst. 1 lov om danddannelse til voksne udlændinge m.fl [zákon o kurzech dánského jazyka organizovaných pro zletilé cizince], nebo zkoušku z dánštiny na rovnocenné či vyšší úrovni a

[...]“

- 13 Podmínka složení zkoušky *Prøve i Dansk 1* nebo zkoušky z dánštiny na rovnocenné či vyšší úrovni stanovená v čl. 9 odst. 12 bodu 5 zákona o cizincích byla zavedena lov nr 572 om ændring af udlændingeloven (zákon č. 572, kterým se mění zákon o cizincích) ze dne 18. června 2012, který nabyl účinnosti dne 1. července 2012.

Skutkový stav v původním řízení a předběžné otázky

- 14 X vstoupila na dánské území dne 14. srpna 2015 a dne 21. října 2015 podala u Udlændingestyrelsen (Imigrační úřad, Dánsko) žádost o povolení k pobytu v Dánsku z důvodu sloučení rodiny se svým manželem Y, tureckým státním příslušníkem, který má bydliště v tomto členském státě od 27. září 1979 a v roce 1985 zde získal povolení k trvalému pobytu.
- 15 V této žádosti bylo uvedeno, že Y získal v dánštině vzdělání zejména v oblasti technických výpočtů, značení silničních prací, čtení plánů, úvodu do pracovního odvětví a pracovních technik a že jakožto turecký pracovník vykonávající v Dánsku profesní činnost od roku 1980, tedy více než 36 let, a konkrétně jako strojní technik, pomocný pracovník, vedoucí prodejny nebo vedoucí skladu, neměl povinnost splnit podmínku složení zkoušky z dánského jazyka stanovenou v čl. 9 odst. 12 bodu 5 zákona o cizincích. Bylo rovněž upřesněno, že čtyři dospělé děti Y, jeho matka a všichni jeho sourozenci žijí v Dánsku.

- 16 Rozhodnutím ze dne 1. března 2016 zamítl Imigrační úřad tuto žádost na základě čl. 9 odst. 12 bodu 5 zákona o cizincích z důvodu, že Y neprokázal, že splnil podmínku stanovenou tímto ustanovením, a že neexistovaly zvláštní důvody odůvodňující výjimku v tomto ohledu. Imigrační úřad dodal, že na tomto rozhodnutí nic nemění doložky *standstill*, jak byly vyloženy Soudním dvorem v rozsudku ze dne 10. července 2014, Dogan (C-138/13, EU:C:2014:2066).
- 17 X podala k Udlændinge-Integrations-og Boligministerium (ministerstvo pro přistěhovalectví, integraci a bydlení, Dánsko), nyní Udlændinge-og Integrationsministeriet (ministerstvo pro přistěhovalectví a integraci, Dánsko) správní opravný prostředek proti části rozhodnutí ze dne 1. března 2016 obsahující posouzení z hlediska dohody o přidružení a s ní souvisejících nástrojů a zejména doložek *stand-still*. X se v žalobě domáhala, aby byla znovu posouzena slučitelnost tohoto rozhodnutí s rozsudky ze dne 10. července 2014, Dogan (C-138/13, EU:C:2014:2066), a ze dne 12. dubna 2016, Genc (C-561/14, EU:C:2016:247).
- 18 Dne 25. dubna 2016 udělil Styrelsen for International Rekruttering og Integration (Úřad pro mezinárodní nábor a integraci, Dánsko) X povolení k pobytu v Dánsku na základě výkonu závislé činnosti, jehož platnost uplynula dne 13. září 2021.
- 19 Dne 27. srpna 2018 podala X ke Københavns byret (městský soud v Kodani, Dánsko) žalobu, kterou se domáhala zrušení a vrácení rozhodnutí ministerstva pro přistěhovalectví a integraci ze dne 6. prosince 2017 k novému rozhodnutí v rozsahu, v němž toto rozhodnutí potvrdilo, že doložky *standstill* nebrání zamítnutí její žádosti o sloučení rodiny podle relevantních ustanovení vnitrostátního práva. V důsledku přenesení pravomocí nahradila ministerstvo pro přistěhovalectví a integraci Odvolací komise pro záležitosti přistěhovalectví jako žalovaná v původním řízení.
- 20 Usnesením ze dne 22. listopadu 2019 postoupil Københavns byret (městský soud v Kodani) věc předkládajícímu soudu, Østre Landsret (odvolací soud pro východní oblast, Dánsko), který se prohlásil příslušným k rozhodnutí v prvním stupni.
- 21 Předkládající soud si zaprvé klade otázku, zda taková vnitrostátní úprava, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, která získání povolení k pobytu za účelem sloučení rodiny manžela či manželky tureckého státního příslušníka, který oprávněně pobývá a pracuje v hostitelském členském státě, podmiňuje složením zkoušky z jazyka tohoto členského státu, představuje „nové omezení“ ve smyslu doložky *standstill* obsažené v článku 13 rozhodnutí č. 1/80, a pokud ano, zda lze takové omezení odůvodnit cílem zajistit úspěšnou integraci tohoto manžela/této manželky.
- 22 Předkládající soud v tomto ohledu uvádí, že z rozsáhlé judikatury Soudního dvora týkající se článku 13 rozhodnutí č. 1/80 vyplývá, že doložka *standstill* zavedená tímto ustanovením brání tomu, aby členský stát zaváděl nová omezení sloučení rodiny s manželem/manželkou nebo dětmi pocházejícími z Turecka, ledaže je takové omezení odůvodněno naléhavým důvodem obecného zájmu, je způsobilé zaručit uskutečnění sledovaného legitimního cíle a nepřekračuje meze toho, co je k dosažení tohoto cíle nezbytné (rozsudek ze dne 10. července 2019, A, C-89/18, EU:C:2019:580).
- 23 Je pravda, že Soudní dvůr již uznal, že cíl spočívající v zajištění úspěšné integrace může představovat naléhavý důvod obecného zájmu (rozsudky ze dne 12. dubna 2016, Genc, C-561/14, EU:C:2016:247, body 55 a 56, jakož i ze dne 10. července 2019, A, C-89/18, EU:C:2019:580, bod 34). Soudní dvůr se však dosud nevyjádřil k otázce, zda může být podmínka složení jazykové zkoušky uložena nikoli rodinnému příslušníkovi, který žádá o sloučení rodiny s tureckým pracovníkem s bydlištěm v dotýcném členském státě, ale tomuto

pracovníkovi. Soudní dvůr dále rozhodl, že podmínka ukládající manželovi/manželce tureckého pracovníka s bydlištěm v dotčeném členském státě, který/která žádá o vstup na území tohoto členského státu za účelem sloučení rodiny povinnost prokázat nejprve základní znalost úředního jazyka uvedeného členského státu, jde nad rámec toho, co je nezbytné k dosažení sledovaného cíle, neboť neprokázání nabytí dostatečných jazykových znalostí vede k automatickému zamítnutí žádosti o sloučení rodiny, aniž je přihlíženo ke konkrétním okolnostem každého případu (rozsudek ze dne 10. července 2014, Dogan, C-138/13, EU:C:2014:2066, bod 38).

- 24 Předkládající soud v tomto ohledu upřesňuje, že v návaznosti na vydání tohoto rozsudku Justitsministeriet (ministerstvo spravedlnosti, Dánsko) konstatovalo, že není důvodné měnit podmínky pro sloučení rodiny stanovené zákonem o cizincích, jelikož se od nich lze odchýlit v případě zvláštních důvodů, jejichž existence je posuzována s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem každého případu.
- 25 Předkládající soud si zadruhé klade otázku, zda zásada zákazu diskriminace na základě státní příslušnosti stanovená v čl. 10 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80 brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která se nepoužije na dánské státní příslušníky ani na státní příslušníky členských států Evropské unie a Evropského hospodářského prostoru (EHP). V tomto ohledu uvádí, že podle svého znění se toto ustanovení týká odměny za práci a ostatních pracovních podmínek, což jsou oblasti, na které se podle všeho vnitrostátní právní úprava dotčená ve věci v původním řízení nevztahuje.
- 26 Zatřetí v případě, že by Soudní dvůr měl za to, že čl. 10 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80 není na projednávanou věc použitelný, se předkládající soud dotazuje, zda se může uplatnit obecná zásada zákazu diskriminace stanovená v článku 9 dohody o přidružení, a pokud ano, zda toto ustanovení brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení.
- 27 Začtvrté a v poslední řadě se předkládající soud táže, zda má článek 9 dohody o přidružení přímý účinek a jednotlivci se jej tedy mohou dovolávat přímo před vnitrostátní soudy.
- 28 Za těchto okolností se Østre Landsret (odvolací soud pro východní oblast, Dánsko) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
 - „1) Brání doložka *standstill* obsažená v článku 13 rozhodnutí č. 1/80 zavedení a použití vnitrostátního pravidla, které jako podmínku pro sloučení manželů vyžaduje, aby – nejsou-li v konkrétním případě dány zvláštní důvody – manžel či manželka/druh či družka, na něž se jako na tureckého pracovníka či pracovníci v dotčeném členském státě vztahuje dohoda o přidružení a rozhodnutí č. 1/80, složili zkoušku potvrzující znalost úředního jazyka hostitelského členského státu v takové situaci, jako je situace v původním řízení, v níž turecký pracovník nabytí právo trvalého pobytu v tomto členském státě na základě dříve platných právních předpisů, které jako podmínku nabytí tohoto práva nevyžadovaly složení zkoušky potvrzující znalost úředního jazyka uvedeného státu?
 - 2) Vztahuje se zvláštní pravidlo zákazu diskriminace stanovené v čl. 10 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80 na vnitrostátní ustanovení, které jako podmínku pro sloučení manželů vyžaduje, aby – nejsou-li v konkrétním případě dány výjimečné okolnosti – manžel či manželka/druh či družka, na něž se jako na tureckého pracovníka či pracovníci v dotčeném členském státě vztahuje dohoda o přidružení a rozhodnutí č. 1/80, složili jazykový test potvrzující znalost úředního jazyka hostitelského členského státu v takové situaci, jako je situace v původním

řízení, v níž turecký pracovník nabyl právo trvalého pobytu v tomto členském státě na základě dříve platných právních předpisů, které jako podmínku nabytí tohoto práva nevyžadovaly složení zkoušky potvrzující znalost jazyka uvedeného státu?

- 3) Je-li odpověď na druhou otázku záporná, brání obecné pravidlo zákazu diskriminace stanovené v článku 9 dohody o přidružení vnitrostátnímu ustanovení, jako je výše uvedené ustanovení, v takové situaci, jako je situace v původním řízení, v níž turecký pracovník nabyl právo trvalého pobytu v dotčeném členském státě podle dříve platných právních předpisů, které jako podmínku nabytí tohoto práva nevyžadovaly složení jazykové zkoušky potvrzující znalost úředního jazyka hostitelského členského státu, pokud takový požadavek není uplatňován na státní příslušníky dotčeného severského členského státu (v projednávaném případě Dánska) a ostatních severských zemí, jakož i na jiné osoby, které jsou státními příslušníky některého ze členských států Unie (a není tedy uplatňován na státní příslušníky členských států Unie/EHP)?
- 4) Lze se v případě kladné odpovědi na třetí otázku obecného pravidla zákazu diskriminace stanoveného v článku 9 dohody o přidružení dovolávat přímo před vnitrostátními soudy?“

K předběžným otázkám

K první otázce

- 29 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda musí být článek 13 rozhodnutí č. 1/80 vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní právní úprava zavedená po vstupu tohoto rozhodnutí v platnost v dotčeném členském státě, která podmiňuje sloučení rodiny tureckého pracovníka, který oprávněně pobývá v tomto členském státě, s jeho manželem nebo manželkou tím, že uvedený pracovník složí zkoušku osvědčující určitou úroveň znalosti úředního jazyka uvedeného členského státu, představuje „nové omezení“ ve smyslu tohoto článku, a pokud ano, zda může být odůvodněno cílem spočívajícím zajištění úspěšné integrace uvedeného manžela/uvedené manželky.
- 30 Je třeba připomenout, že doložka *standstill* zakotvená v článku 13 rozhodnutí č. 1/80 obecně zakazuje přijetí jakéhokoliv nového vnitrostátního opatření, které by mělo za cíl nebo za následek podrobení výkonu svobody pohybu tureckým státním příslušníkem na území dotčeného členského státu restriktivnějším podmínkám, než jsou ty, které platily v okamžiku vstupu tohoto rozhodnutí na území tohoto členského státu v platnost (rozsudek ze dne 2. září 2021, Udlændingenævnet, C-379/20, EU:C:2021:660, bod 19 a citovaná judikatura).
- 31 Soudní dvůr konkrétně opakovaně rozhodl, že vnitrostátní právní úprava, která ztěžuje podmínky pro sloučení rodiny s tureckými pracovníky, kteří oprávněně pobývají v dotčeném členském státě, oproti podmínkám, které platily při vstupu rozhodnutí č. 1/80 v platnost, představuje „nové omezení“ výkonu volného pohybu pracovníků pro tyto turecké pracovníky v tomto členském státě ve smyslu článku 13 tohoto rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 10. července 2019, A, C-89/18, EU:C:2019:580, bod 28, a ze dne 2. září 2021, Udlændingenævnet, C-379/20, EU:C:2021:660, bod 20).
- 32 Je tomu tak proto, že rozhodnutí tureckého státního příslušníka přijít do členského státu za účelem stálého výkonu zaměstnání může být negativně ovlivněno, pokud právní předpisy tohoto členského státu ztěžují nebo znemožňují sloučení rodiny, takže uvedený státní příslušník může

být popřípadě nucen k tomu, aby si vybral mezi pracovní činností v onom členském státě, nebo rodinným životem v Turecku (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. července 2019, A, C-89/18, EU:C:2019:580, bod 29 a citovaná judikatura).

- 33 V projednávaném případě z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že vnitrostátní právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, a sice čl. 9 odst. 12 bod 5 zákona o cizincích, který podmiňuje sloučení rodiny tureckého pracovníka oprávněně pobývajícího v Dánsku s jeho manželem/manželkou tím, že tento pracovník úspěšně složí zkoušku osvědčující určitou úroveň znalosti úředního jazyka tohoto členského státu, byla zavedena po dni vstupu rozhodnutí č. 1/80 v platnost v Dánsku a v otázkách sloučení rodiny zpřísňuje podmínky pro vstup na dánské území v případě manželů/manželek tureckých pracovníků pobývajících oprávněně v onom členském státě oproti podmínkám použitelným před vstupem tohoto rozhodnutí v platnost.
- 34 Za těchto podmínek je třeba konstatovat, že taková vnitrostátní právní úprava, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, je „novým omezením“ ve smyslu článku 13 rozhodnutí č. 1/80.
- 35 Pokud jde o otázku, zda lze takovou právní úpravu odůvodnit, je třeba připomenout, že „nové omezení“ ve smyslu článku 13 rozhodnutí č. 1/80 je zakázáno, ledaže patří mezi omezení uvedená v článku 14 tohoto rozhodnutí nebo pokud je odůvodněno naléhavým důvodem obecného zájmu, může zajistit dosažení sledovaného legitimního cíle a nejde nad rámec toho, co je nezbytné k jeho dosažení (rozsudek ze dne 2. září 2021, Udlændingenævnet, C-379/20, EU:C:2021:660, bod 23 a citovaná judikatura).
- 36 V tomto ohledu je nesporné, že vnitrostátní právní úprava dotčená v původním řízení není odůvodněna důvody veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti a veřejného zdraví uvedenými v čl. 14 odst. 1 rozhodnutí č. 1/80.
- 37 Předkládající soud nicméně uvádí, že cílem sledovaným touto právní úpravou je zaručit úspěšnou integraci rodinného příslušníka žádajícího o přiznání práva pobytu v dotčeném členském státě za účelem sloučení rodiny.
- 38 Je pravda, že Soudní dvůr již rozhodl, že takový cíl může představovat naléhavý důvod obecného zájmu pro účely rozhodnutí č. 1/80 (rozsudky ze dne 12. dubna 2016, Genc, C-561/14, EU:C:2016:247, bod 56, jakož i ze dne 2. září 2021, Udlændingenævnet, C-379/20, EU:C:2021:660, bod 26 a citovaná judikatura).
- 39 Je však třeba zkoumat, zda je taková vnitrostátní právní úprava, jako je úprava dotčená v původním řízení, způsobilá k dosažení tohoto cíle a nepřekračuje meze toho, co je k jeho dosažení nezbytné.
- 40 V tomto ohledu z předkládacího rozhodnutí, jakož i z informací poskytnutých dánskou vládou vyplývá, že cílem takové právní úpravy je zaručit úspěšnou integraci rodinného příslušníka tureckého pracovníka oprávněně pobývajícího v Dánsku, který žádá o přiznání práva pobytu v tomto členském státě za účelem sloučení rodiny, tak, že zajistí, aby tento pracovník doložil určitou úroveň znalostí dánštiny, a bude tak schopen prokázat, že je v uvedeném členském státě dobře integrován a může dotyčnému rodinnému příslušníkovi pomoci se tento jazyk naučit a v témže členském státě se integrovat.
- 41 Je pravda, že skutečnost, že turecký pracovník s bydlištěm na území členského státu má dostatečnou úroveň znalosti úředního jazyka tohoto členského státu, která je doložena složením takové zkoušky, jako je zkouška předepsaná vnitrostátní právní úpravou dotčenou v původním

řízení, může tomuto pracovníkovi umožnit pomáhat rodinnému příslušníkovi, který žádá o právo pobytu za účelem sloučení rodiny s uvedeným pracovníkem v uvedeném členském státě, při procesu integrace do tohoto státu.

- 42 Je však třeba uvést, že i když je cílem takové vnitrostátní právní úpravy, jako je úprava dotčená v původním řízení, úspěšná integrace rodinného příslušníka žádajícího o sloučení rodiny, taková právní úprava neumožňuje zohlednit jeho vlastní integrační schopnosti a vychází výlučně z předpokladu, že úspěšná integrace tohoto rodinného příslušníka není dostatečně zaručena, pokud turecký pracovník, kterého se týká tato žádost o sloučení rodiny, nesplňuje podmínku znalosti úředního jazyka dotyčného členského státu.
- 43 Toto konstatování je na jedné straně podpořeno skutečností, že na jednání před Soudním dvorem dánská vláda připustila, že by žádost manželky takového pracovníka o přiznání práva pobytu v Dánsku za účelem sloučení rodiny byla zamítnuta, i kdyby se prokázalo, že v projednávaném případě manželka takového pracovníka dánštinu dokonale ovládá, neboť onen pracovník nesplnil podmínku složit jazykovou zkoušku z dánštiny.
- 44 Na druhé straně je třeba zdůraznit, jak v podstatě uvedl generální advokát v bodech 34 až 40 svého stanoviska, že taková vnitrostátní právní úprava, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, neumožňuje příslušným orgánům zohlednit pro účely posouzení možnosti učinit výjimku z povinnosti složit zkoušku, kterou ukládá, faktory, které mohou doložit skutečnou integraci tureckého pracovníka, jehož se týká žádost o sloučení rodiny, a tudíž i to, že tento rodinný příslušník může navzdory tomu, že tuto zkoušku nesložil, přispět v případě potřeby k integraci rodinného příslušníka v tomto členském státě.
- 45 S výhradou ověření, které bude na předkládajícím soudu, ze spisu, který má Soudní dvůr k dispozici, konkrétně vyplývá, že možnost odchýlit se od povinnosti složit zkoušku z dánského jazyka ze zvláštních důvodů souvisejících zejména s jednotností společné domácnosti se uplatní pouze v omezených případech připomenutých v bodě 39 stanoviska generálního advokáta a bez možnosti zohlednit v rámci individuálního posouzení schopnosti integrace vlastní tomuto rodinnému příslušníkovi žádajícímu o sloučení rodiny a skutečnou míru integrace tureckého pracovníka, kterého se tato žádost týká.
- 46 Je tedy nutno konstatovat, že taková vnitrostátní právní úprava, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, překračuje meze toho, co je nezbytné k dosažení sledovaného cíle.
- 47 S ohledem na výše uvedené je třeba na první otázku odpovědět tak, že článek 13 rozhodnutí č. 1/80 musí být vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní právní úprava zavedená po vstupu tohoto rozhodnutí v platnost v dotčeném členském státě, která podmiňuje sloučení rodiny tureckého pracovníka, který oprávněně pobývá v tomto členském státě, s jeho manželem nebo manželkou tím, že uvedený pracovník složí zkoušku osvědčující určitou úroveň znalosti úředního jazyka uvedeného členského státu, představuje „nové omezení“ ve smyslu tohoto ustanovení. Takové omezení nemůže být odůvodněno cílem spočívajícím v zajištění úspěšné integrace tohoto manžela či manželky, jelikož tato právní úprava neumožňuje příslušným orgánům zohlednit schopnost integrace vlastní tomuto manželovi/této manželce ani jiné faktory než úspěšné složení takové zkoušky, které dokládají skutečnou integraci uvedeného pracovníka v dotyčném členském státě, a tudíž jeho schopnost pomoci své(mu) manželovi/manželce se v tomto státě integrovat.

K druhé až čtvrté otázce

- 48 Vzhledem k odpovědi na první otázku není důvodné odpovídat na druhou až čtvrtou otázku.

K nákladům řízení

- 49 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

Článek 13 rozhodnutí Rady přidružení č. 1/80 ze dne 19. září 1980 o vývoji přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckou republikou

musí být vykládán v tom smyslu, že

vnitrostátní právní úprava zavedená po vstupu tohoto rozhodnutí v platnost v dotčeném členském státě, která podmiňuje sloučení rodiny tureckého pracovníka, který oprávněně pobývá v tomto členském státě, s jeho manželem nebo manželkou tím, že uvedený pracovník složí zkoušku osvědčující určitou úroveň znalosti úředního jazyka uvedeného členského státu, představuje „nové omezení“ ve smyslu tohoto ustanovení. Takové omezení nemůže být odůvodněno cílem spočívajícím v zajištění úspěšné integrace tohoto manžela či manželky, jelikož tato právní úprava neumožňuje příslušným orgánům zohlednit schopnost integrace vlastní tomuto manželovi/této manželce ani jiné faktory než úspěšné složení takové zkoušky, které dokládají skutečnou integraci uvedeného pracovníka v dotčeném členském státě, a tudíž jeho schopnost pomoci své(mu) manželovi/manželce se v tomto státě integrovat.

Podpisy